

naar det ærede Medlem mener, at det skulde ligge i selve Ordlyden, hvorledes en saadan Reserve skulde komme til Anvendelse. Det ærede Medlem henpegede paa Bestemmelsen om Kursreguleringsfonden i Ændringsforslaget til § 10 i Sparekasselovforslaget; men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at her er ikke Tale om en Reserve, som en Gang for alle kommer til Syne ved Opgørelsen af Obligationsbeholdningen; her er ikke Tale om en Reserve, som efter denne Bestemelses Ordlyd til enhver Tid skal være til Stede, eller til hvilken der skal foretages regelmæssige Henlæggelser. Det ærede Medlem henviste endvidere til Reservefundsbegrebet baade i Banker og Sparekasser. Overfor det ærede Medlem vil jeg dog sige, at det turde være udenfor al Tvivl, at Reservefond for Sparekasser og Banker ikke kan bringes til Anvendelse, med mindre der fremgaar et Underskud af det løbende Aars Regnskab. Begge Lovforslagene indeholder jo den Bestemmelse, at vedkommende Pengeinstituts Vedtægt skal stadfæstes af Handelsministeriet, findende det kan træde i Virksomhed, og det er ganske givet efter min Opfattelse, at Ministeriet i denne Henseende ikke vil kunne godkende andre Bestemmelser i Pengeinstitutternes Vedtægter end dem, der maatte gaa ud paa, at Reservefonden først kan komme til Anvendelse, for saa vidt et løbende Aars Regnskab viser Tab. En hel anden Sag er det med de Reservefunds, som oprettes udover det pligt-mæssige, og om hvilke Sparekassers Bestyrelser eller Bankers Aktionærer selvfølgelig kan tage den Bestemmelse, de har Lyst til. Men hvad der er pligtsægt, mener jeg ikke, der vil kunne røres ved. Men bortset fra den formelle Mangel, den tekniske Mangel, dette Ændringsforslag har, mener jeg vedvarende, at det i sig selv er en Urimelighed. En Bank skal være likvid i det Omfang, at den til enhver Tid er i Stand til at imødegaa de Krav, der stilles til den. Men man kunde for øvrigt med samme Ret sige dette om Sparekasser; naar det kommer til Stykket, kunde det jo være, at Sparekasserne netop kunde komme i den allerstørste Forlegenhed i Tilfælde af, at Publikum for Alvor blev uroligt, fordi en saa stor Del af Sparekassernes Midler er anbragt paa saa faste Vilkaar, at det vil være overordentlig vanskeligt at frigøre dem hurtigt. Saa snart der indtræder et run paa en Sparekasse, vil den i Virkeligheden være særdeles vanskeligt stillet, hvis ikke nogen

kommer den til Hjælp, fordi dens Pengeanbringelser har en saa fast Karakter, at det i Regelen svarer meget daarligt til de Vilkaar, paa hvilke Indlaanene kan hæves. Jeg har imidlertid ikke ønsket at stille Forslag om saadanne Likviditetsbestemmelser for Sparekasserne. Jeg mener, at det er Sparekassedirektørernes Pligt og deres Ansvar at sørge for at anbringe Midlerne paa en saadan Maade, at Sparerne kan faa deres Penge, naar de har Krav paa dem, og naar de vil have dem. Men paa samme Maade mener jeg, det maa være Bankdirektørernes Pligt at sørge for, at Bankernes Pengeanbringelse er saa forsvarlig, at de til enhver Tid er i Stand til at efterkomme de Krav, der stilles til dem, og det er efter min Mening overordentlig tvivlsomt, om netop den Form for Reserven, som de ærede Medlemmer her har foreslaet, vil være den rette, naar Banken har saa mange Maader at skabe sig en Reserve paa, som ligger udenfor de Midler, som her er foreslaet. Det er f. Eks. ikke ualmindeligt, at Bankerne i høj Grad anlægger deres disponible Midler i Tilgodehaverer hos Udlandet, som er akkurat lige saa let disponible som Kontanter, der er indsatte i Nationalbanken. Det er et Spørgsmaal, som jeg mener det overhovedet ikke kan gaa an for Lovgivningsmagten at røre ved, og jeg maa paa det bestemteste paa ny anbefale, at man stemmer imod dette Ændringsforslag,

Jørgen Jensen: Som en af de Grunde, der talte for, at det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) og jeg har stillet Ændringsforslag Nr. 6 til Lovforslaget om Sparekasser, nævnede jeg, at den højtærede Handelsminister ved anden Behandling havde udtalt sig for den foreslaede Ordning. Nu mærker jeg imidlertid paa den højtærede Ministers Udtalelse, at han er meget ked af at blive mindet om dette sit Standpunkt ved anden Behandling, og at han slet ikke paaskønner vor Imødekommen her, men endogsaa tager Anledning til at bebrejde os, at vi ikke har fulgt ham paa andre Punkter. Under disse Omstændigheder skal jeg tillade mig at tage Ændringsforslag Nr. 6 til Lovforslaget om Sparekasser tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 6 til Forslag til Lov om Sparekasser er taget tilbage. Er der nogen, som ønsker at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.